

ша, защо понеже вы жалимъ, не дойдохъ до сега въ КоринѠъ.

24 Не защото нѣ искаме да земеме властъ надъ вѣра та ваша, но защото желаеме да спомоществваме на ваша та радость защото вые стоите твердо оу вѣра та.

ГЛАВА 2.

Азъ самъ сторилъ въ себе си това намѣреніе, да не дойдемъ (сирѣчь) пакъ кодъ васъ со скорбь.

2 Защото, ако азъ вы вскорблвамъ, а то, кой ще мене (дръгъ) да вбравва, ако не оный, който приима скорбь отъ мене.

3 За то ви и писахъ това и сто то, за да не быхсе вкорбилъ, когато дойдемъ, отъ оная, за които требваше да се радсвамъ, понеже самъ оувѣренъ за сички те васъ, защо моя та радость е на сички те васъ (радость).

4 Защо по отъ голѣма скорбь и отъ сердечна тѣга ви писахъ съ много слъзы, не за да се вкорбите, но да познаете моя та превелика любовь, коато имамъ къ вамъ.

5 Ако ли е нѣкой вкорбилъ мене, не (самъ) мене е вкорбилъ, но по малко (да не речемъ много) и сички те васъ.

6 Доволено е за него това наказаніе, което е отъ мнозина (пріалъ).

7 И напротивъ (требва веке) да мѣ простите, и да го оутѣшите, да не бы былъ погжнатъ таковый отъ безмѣрна та своя скорбь.

8 Заради това вы молимъ, да мѣ подтвърдите (своя та) любовь.

9 Защото за това ви и писахъ, да вы исксимъ да ли сте въ сичко послѣшливи.

10 Я комѣто вые въ нѣщо прощавате, и азъ (мѣ прощавамъ): защото, ако азъ самъ простилъ нѣщо, комѣто самъ простилъ, заради васъ (самъ простилъ) отъ лице то Христово.

11 За да не ни стори шеида сатана та: Защото нѣ разсмѣваме неговы те хитрости.

12 И като дойдохъ въ Трвада да проповѣдсвамъ евангеліе то Христово, ако и да ми отвори Господь врата.

13 Пакъ не може да ми се оупокои дѣша та, като не намерихъ (тамъ) Тита брата моего: но като се простихъ съ нихъ, отидохъ въ Македоніа.

14 Но благодареніе (да бже) на бога, който ны прави всегда повѣдители чрезъ Исуса Христа, и изавлава чрезъ насъ благоуханіе то на негово то познаніе во всякое мѣсто.

15 Защото сме Христово благоуханіе предъ Бога, и по между оная, които се спасаватъ и които погнѣсватъ.

16 И на едни те оубв смрадъ